

Hospodyňky naříkaly nad takovým jedlíkem!
Nesyta snědl rybu, krůtu, krocana, husu, kupu
vajec – a už se sháněl po moučníku! Jednou,
když si tak nad svým údělem naříkal, když
lamentoval, že má stále hlad, že se nikde na
světě pořádně nenají, uslyšel skřehotavý hlas:
„Ke mně se dej do služby!

V pekle se najíš, co budeš chtít!“
... Službu mu nabízel sám čert!
Nesyta měl ale nejen sílu a chuť
k jídlu, ale také pro strach uděláno:
službu u čerta přijal. Dobře udělal. V pekle – to
byla bašta! Na stůl mu den co den nosili čerti
všechno, co si kdy přál!

